

Franciszek Tadeusz Skarpetowski

Official Number	P-0747
Rank	<p>polski: kpt.pil./305 DB/ brytyjski: F/Lt</p>
Date of birth	1916-01-29
Date of death	2004-10-10
Cemetery	Ostrów Mazowiecka, Lubiejewska - cmentarz parafialny Wsp. 52.808042, 21.890648
Grave	sektor B2, rząd 3, grób nr. 2.
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Informacja, zdjęcie i biogram: Dominik Kościelny.

Ppłk Franciszek Skarpetowski urodził się w Ostrowi Mazowieckiej w roku 1916 (w rodzinie Bolesława i Stefanii Skarpetowskich - W. Grudniak). Tutaj ukończył gimnazjum, a następnie rozpoczął naukę w lotniczej Szkole Orłąt w Dęblinie. Po wybuchu wojny dostał przydział do 55. Samodzielnej Eskadry Bombowej 5. Pułku Lotniczego w Lidzie. Podczas walk wrześniowych wykonał w jej składzie dwa loty bojowe, w tym jeden, z 3 września, to słynne bombardowanie niemieckiej kolumny pancерnej w okolicach Radomska. Potem zabrakło już sprawnych samolotów i wraz z innymi lotnikami został ewakuowany do Rumunii, gdzie znalazł się w obozie dla internowanych. Po przefarbowaniu munduru i przekupieniu rumuńskiego strażnika, wydostaje się z obozu i przez Morze Śródziemne dociera do Marsylii. Po upadku Francji ewakuuje się do Wielkiej Brytanii. Po przeszkoleniu na angielskich samolotach, dostaje przydział do 305 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Wielkopolskiej", w którego składzie wykonał 30 (pełną turę) lotów bojowych. Brał udział w nalotach na niemieckie ośrodki przemysłowe, między innymi w Kolonii, Essen, Bremie i Hamburgu. Niewiele brakowało, aby właśnie wyprawa nad Hamburg 3 maja 1942 r. stała się ostatnim lotem Skarpetowskiego i jego załogi. W drodze powrotnej ich Wellington dostał się w silny ogień artylerii przeciwlotniczej, został uszkodzony i wodował w Morzu Północnym. Na szczęście lotnicy zostali odnalezieni przez angielskie jednostki ratownicze i mogli wrócić do służby. Po zakończeniu pełnej tury lotów bojowych Franciszek Skarpetowski został przeniesiony jako instruktor do jednostki szkoleniowej. W ostatnim roku wojny objął dowództwo 286 Eskadry Bojowej, a następnie 577 Eskadry Treningowej. Za udział w walkach otrzymał krzyż *Virtuti Militari* (odznaczał go sam gen. Sikorski) i trzykrotnie Krzyż *Walecznych*. W roku 1947 wrócił do Ostrowi gdzie zmarł 10.10.2004. Pochowany został na Cmentarzu Parafialnym w Ostrowi Mazowieckiej na ul. Lubiejewskiej w sektorze B2, rząd 3, grób nr. 2.